

Νέος πλανήτης. Την νύκτα της 20 πρὸς τὴν 21 μαρτίου τρ. ἔ. ἀνεκαλύφθη ὑπὸ τοῦ ἀστρονόμου Dr. J. Palisa νέος πλανήτης ἀπὸ τοῦ ἐν Βιέννῃ ἀστεροσκοπείου. Ὁ πλανήτης οὗτος εἶναι ὁ 289ος τῶν Ἀστεροειδῶν καὶ ὁ δεῦτερος ἀνεκαλυφθεὶς κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο (Ὁ πρῶτος ἀνεκαλύφθη τῇ 21 φεβρουαρίου ὑπὸ τοῦ ἀστρονόμου Luther ἐν Düsseldorf). Οἱ μέχρι τοῦδε ὑπὸ τοῦ Dr. Palisa ἀνεκαλυφθέντες ἀστεροειδεῖς συμποσοῦνται εἰς 70, ἐνῶ ὁ ἀστρονόμος Peters ἐν Ἀμερικῇ ἀνεκάλυψεν ἕως τὰρα μόνον 48, ὁ δὲ Luther μόνον 24. Ὁ νέος ἀνεκαλυφθεὶς ὑπὸ τοῦ Palisa πλανήτης εἶναι μικρότατος καὶ ἀσθενέστατος ἀστὴρ 13ου μεγέθους.

Τὰ συστατικὰ τοῦ ἡλίου. Διὰ τῆς φασματοσκοπικῆς ἀναλύσεως καταρτῶνθῃ ὡς γνωστὸν ν' ἀποδειχθῇ ἡ ὑπαρξὶς πολυαριθμῶν μετάλλων ἐπὶ τοῦ ἡλίου. Μεταξὺ ἄλλων ἀπεδείχθη μετὰ βεβαιότητος ὅτι ὑπάρχουσιν ἐν τῇ ἡλίῳ τὰ ἑξῆς: μαγνήσιον, ἀσβέστιον, νικέλιον, κοβάλτιον, σίδηρος, ἀργίλλιον, χαλκός, ψευδάργυρος. Ἡ ἐν τῇ ἡλίῳ ὑπαρξὶς πολλῶν ἄλλων μετάλλων δὲν ἠδύνατο μέχρι τοῦδε ν' ἀποδειχθῇ μετὰ βεβαιότητος. Ἐσχάτως ὅμως ἐγένοντο ὑπὸ τῶν Ἀμερικανῶν Hutchins καὶ Holden νέαι περὶ τούτου ἔρευναι, αἵτινες ἔσχον φημιμένα καὶ βέβαια ἀποτελέσματα: κατὰ ταῦτα ὑπάρχουσιν ἐν τῇ ἡλίῳ καὶ τὰ ἑξῆς πρὸς τοῖς ἀνωτέρω μέταλλα: κάδμιον, βισμούδιον, λίθιον, καὶ ἀργυρος, ἐνῶ τοῦναντίον ὁ μόλυβδος καὶ ὁ κασιτερος ἔλλειπουσιν, ὡς φαίνεται. Ἀμφίβολος εἰσέτι εἶνε ἡ ὑπαρξὶς τοῦ καλίου, πιθανωτάτη δὲ ἡ τοῦ λευκοχρόσου (πλατίνης). Ἡ γνώμη λοιπὸν ὅτι ὁ ἥλιος στερεῖται πολυτέμων μετάλλων ἀποδεικνύεται διὰ τῶν νεωτέρων τῆς ἐπιστήμης ἔρευνῶν ἐσφαλμένη.

Ἀνακάλυψις ἀρχαίων τάφων ἐν Γαλιλαίᾳ. Ὁ γάλλος ἀρχαιολόγος Ἐδμόνδος Durighello ἀνεκάλυψε παρὰ τῇ ἀρχαίᾳ Ἀκκᾷ μέγα πλῆθος παναρχαίων φοινικικῶν τάφων ἐν ἀρίστῃ καταστάσει διατηρηθέντων. Ἡ ἀνακάλυψις αὕτη ἔχει διὰ τὴν ἀρχαιολογίαν ἀνεκτίμητον ἀξίαν καὶ σπουδαιότητα, διότι ἐκ τοῦ μεγάλου πλήθους τῶν ἐν τοῖς τάφοις εὐρεθέντων ἀντικειμένων δύναται τὰρα κατὰ πρῶτην φοράν νὰ γνωσθῇ πῶς ἐκτῆδον τοὺς νεκροὺς τῶν οἱ Φοίνικες. Ἄλλ' ἐν τῇ περὶ τῶν ἀνασκαφῶν ἐκθέσει τοῦ ὁ Durighello ἀναγγέλει συγχρόνως καὶ τὴν λυπηρὰν εἰδησιν, ὅτι οἱ ἐν Σαῦδᾷ ἀρχαῖοι σιδωνικοὶ τῶν βασιλείων τάφοι, ἐξ ὧν μέγα πλῆθος σαρκοφάγων εἶχε μετακομισθῇ εἰς τὸ ἐν Κωνσταντινουπόλει ἀρχαιολογικὸν μουσεῖον, κατεστράφησαν ἐντελῶς ὑπὸ τινος κηπουροῦ, ὅστις διέβρῃζε τὰ τεχνήματα τῶν τάφων ἐκείνων καὶ κάτειργάζετο τοὺς λίθους πρὸς οἰκοδόμησιν οἰκῶν.

Ἱστορικαὶ ἔρευναι ἐν τῇ Παλαιᾷ Διαθήκῃ. Ὁ διάσημος Ἀμερικανὸς Αἰγυπτολόγος Milbourn ἀγγέλλει ἐκ τῆς πόλεως Luxor, ὅτι δι' ἀγορᾶς ἐγένετο ἰδιοκτητῆς ἐνὸς ἀρχαιοτάτου λίθου, κεκαλυμμένου μὲ ἱερογλυφικὰ σημεῖα καὶ ἐν καλῇ σχετικῶς καταστάσει διατηρηθέντος, ἔχοντος δὲ ἀνεκτίμητον ἀξίαν διὰ τὴν ἱστορίαν τοῦ Ἰωσήφ ἐν Αἰγύπτῳ. Τὸ κείμενον, ὅπερ φέρει τὸν τίτλον ἀγνώστου τινὸς μέχρι τοῦδε Φαραῶ, κατέχει 32 στήλας καὶ πραγματεύεται περὶ τινος ἀνδρὸς ὀνόματι Χιτ-ἔ, ὅστις κατὰ τὸ δέκατον τέταρτον ἔτος τῆς βασιλείας τοῦ ἀγνώστου ἐκείνου Φαραῶ «κατὰ τὴν μέγιστην δυστυχίαν ἦν ἐπήγαγεν ἢ ἐπὶ ἐπταετίαν ὅλην ἐκλειψίς τῆς πλημμύρας τοῦ Νείλου» προσεπάθησε δι' ἱεροπραξίῶν καὶ ἄλλων ἱερῶν μέσων νὰ ἐμποδίσῃ τὴν ἐπ' ἀνόδον ὁμοίου τινὸς δυστυχήματος. Ἡ μαρτυρία αὕτη συμφωνεῖ πληρέστατα πρὸς τὴν παράδοσιν τῆς Γραφῆς περὶ τῶν ἐπτά ἐτῶν τῆς σιτοδείας, αἵτινα ἐπροσῆτευσεν εἰς τὸν Φαραῶ ὁ τότε τριακονταετὴς Ἰωσήφ. Καὶ ἐν ἄλλῃ τινὶ ἐπιγραφῇ, ἀνευρεθείσῃ ἐν τινὶ τάφῳ παρὰ τῇ Ἑλ-Κάβ καὶ ἀναγομένη εἰς τὸ ἔτος 1800 ἢ 1700 πρὸ Χριστοῦ γεννήσεως, γίνεταί λόγος «περὶ πολλῶν ἐτῶν λιμοῦ», ὅστις εἶχεν ἐπικρατήσῃ ἐν Αἰγύπτῳ. Ἐνῶ ἤδη ἡ ἐπιστήμη εὐρίσκειτο εἰς θῆσιν, ἐπὶ τῇ βάσει τῶν νεωστὶ ἀνεκαλυφθεισῶν τούτων ἐπιγραφῶν, νὰ ὀρίσῃ ἀκριβῶς τὸ ὄνομα τοῦ τότε βασιλεύοντος ἐν Αἰγύπτῳ, πορίζεται συγχρόνως καὶ ἡ ἱστορικὴ ἔρευνα τῆς Γραφῆς ἀπροσδόκητον κέρδος.

Τὸ οἶνόπνευμα καὶ οἱ ἰχθύες. Ἐν τῇ ἰχθυοτροφείῳ τῆς Κένσιγκτον ἐγένοντο τὰ ἑξῆς πειράματα, δι' ὧν ἐγνώσθη ἡ ἀναζωογονητικὴ ἐνέργεια τοῦ οἶνοπνεύματος ἐπὶ τῶν ἰχθύων. Δύο κυπρίνοι ἐτέθησαν ἐντὸς στεγνοῦ κιβωτίου καὶ ἀφῆθησαν ἐκεῖ ἔγκλειστοι ἐπὶ τέσσαρας ὥρας. Ὅτε κατόπιν ἐτέθησαν πάλιν εἰς τὸ ὕδωρ, οὐδὲν σημεῖον ζωῆς ἐφαίνετο πλέον ἐν αὐτοῖς. Μόλις ὅμως ἐνεσταλάχθησαν ὀλίγαι σταγόνες οἶνοπνεύματος εἰς τὸ στόμα τοῦ ἐνὸς κυπρίνου, ἀμέσως παρετηρήθη ὅτι ἐπὶ μικροῦ νεκρὸς οὗτος ἰχθύς ἀνέλαβε τὴν ζωὴν καὶ τὴν κίνησιν καὶ ἤρχισε νὰ κολυμβᾷ ἐν τῷ ὕδατι, ὡς πρότερον. Ὁ ἕτερος κυπρίνος ἀφῆθη ἐν τῷ κιβωτίῳ ἔγκλεισμένος ἐπὶ τέσσαρας ἔτι ὥρας, εἰτα δὲ ἐγένετο ἐπ' αὐτοῦ τὸ αὐτὸ πείραμα, ὅπερ ἔσχε τὴν αὐτὴν ἐπιτυχίαν. Τοιαῦτα πειράματα, ἐγένοντο καὶ ἐπὶ ἄλλων τινῶν εἰδῶν ἰχθύων λίαν ἐπιτυχῶς, μόνος δὲ ὁ ἀττακεὺς (σαλομὸς) ἐφάνη ἐντελὺς ἀναίσθητος εἰς τὴν ἐπίδρασιν τοῦ οἶνοπνεύματος. Ἐπὶ τῇ βάσει τῶν πειραμάτων τούτων προτείνει ἡδη ἡ «Ἐπιθεώρησις τῶν ἐφηρμοσμένων φυσικῶν ἐπιστημῶν», ὅπως χρησιμοποιοῦν τὸ οἶνόπνευμα ἐν τῇ εἰς μακρὰς ἀποστάσεις μετακομίσει καὶ ἀποστολῇ ἰχθύων. Ὅταν μικρὸν τι τεμάχιον σπόγγου ἢ λευκοῦ ἄρτου ἐμβεβεργμένου εἰς οἶνόπνευμα τεθῇ εἰς τὸ στόμα τοῦ ἰχθύος, δύναται οὗτος ἐπὶ μακρὸν χρόνον νὰ διατηρηθῇ καὶ ν' ἀποσταλῇ ἀβλαβὴς εἰς μακροτάτας ἀποστάσεις.

Αἱ ἐκδόσεις τῶν ἔργων τοῦ Ζολᾶ. Ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐκδόσεων μυθιστορημάτων δὲν εἶναι πάντοτε ἀνάλογος πρὸς τὴν φιλολογικὴν ἀξίαν αὐτῶν, τοῦτο δὲ ἰσχύει καὶ περὶ τῶν ἔργων τοῦ Ζολᾶ, περὶ ὧν ἀνταποκριτὴς τις τοῦ «Γαλλίου» δημοσιεύει τὰς ἑξῆς λίαν ἐνδιαφερούσας καὶ ἀκριβεστάτας στατιστικὰς πληροφορίες. Τὸ τελευταῖον μυθιστόρημα τοῦ Ζολᾶ «La bête humaine» ἐξεδόθη ἀμέσως τὴν πρῶτην φοράν εἰς 45000 ἀντίτυπα, τὸ «Fortune de Rougon» 22000 ἀντίτ. τὸ «Ventre de Paris» 30000· τὸ «Curée» 33000· τὸ «Conquête de Plassan» 22000· «Faute de l'abbé Mouret» 44000· «Son Excellence Eugène Rougon» 21000 ἀντίτ. Τὸ «Assomoir» ἐξεδόθη ἐν συνόλῳ εἰς 117000 ἀντιτύπων, τὸ δὲ «Page d'amour» εἰς 7000 μόνον. Μετὰ τὰ ἀνωτέρω ἀκολουθοῦσι τὸ «Pot-Bouille» μὲ 75000, τὸ «Au bonheur des Dames» μὲ 55000, τὸ «Joie de Vivre» μὲ 44000, τὸ «Germinal» μὲ 83000, τὸ «Oeuivre» μὲ 50000, τὸ «Terre» μὲ 88000, τὸ δὲ μυθιστόρημα «Rêve» μὲ 77000 ἀντιτύπων.

Φυτικὴ μελάνη. Ἐν τῇ Νέᾳ Γρανάδᾳ φέται τὸ ὑπὸ τὴν βοτανικὴν ὀνομασίαν coriaria thymifolia γνωστὸν τοῖς βοτανικοῖς φυτόν, τοῦ ὁποῦ ὁ χυμὸς, ὑπὸ τῶν ἰθαγενῶν χάνχι ὀνομαζόμενος, ἔχει πάσας τὰς ιδιότητες τῆς τεχνητῆς μελάνης, συγχρόνως δὲ καὶ τὸ προτέρημα ὅτι δὲν βλάπτει ποσὰς τὰς χαλυβδίνας γραφίδας καὶ ἀντέχει εἰς πάσας τὰς ἐξωτερικὰς ἐπιδράσεις. Ἡ διὰ τῆς φυτικῆς ταύτης μελάνης γραφή, οὕσα κατ' ἀρχὰς ὑπερύδρος, προσλαμβάνει μετ' οὐ πολὺ μελάντατον χρῶμα. Ἡδη γίνονται πειράματα μεταφυτεύσεως καὶ ἐγκλιματίσεως τοῦ χρησιμωτάτου τούτου φυτοῦ εἰς Ἑυρώπην.

Τὸ ὕψος τοῦ σώματος παρὰ τοῖς εὐρωπαϊκοῖς λαοῖς. Κατὰ τὰς συγκριτικὰς ἐρεῖνας τοῦ Γάλλου ἀνθρωπολόγου Paul Dopinard οἱ μέγιστοι κατὰ τὸ σῶμα ἄνδρες τῆς Ἑυρώπης εἶναι οἱ Νορβηγοὶ καὶ οἱ Σουηδοί, μετὰ τούτους δὲ οἱ Σκώττοι καὶ οἱ Ἀγγλοὶ, οἵτινες κατὰ μέσον ὅρον ὑπερβαίνουν ἐν τῷ ὕψει 1 μετρ. 70 ἑκατοστομ. Τούτοις ἐπονται οἱ Ἰρλανδοί, Δανοί, Βέλγιοι, καὶ Γερμανοί, οἵτινες ἔχουσι κατὰ μέσον ὅρον ὕψος 1 μετρ. 67 ἑκατ. Οἱ Ρώσοι, οἱ Ρωμοῦνοι, καὶ οἱ Γάλλοι ἔχουσι κατὰ μέσον ὅρον 1 μ. 66 ἑκατ. ὕψος. Μικρότεροι τούτων εἶναι οἱ Μαγυάροι (1 μ. 63 ἑκ.) καὶ οἱ Φινλανδοί (1 μ. 62 ἑκ.). Οἱ μικρότατοι κατὰ τὸ σῶμα εἶναι οἱ Λάπωνες, οἵτινες κατὰ μέσον ὅρον δὲν ὑπερβαίνουν τὸ ὕψος 1 μ. 54 ἑκατοστομέτρων.